

siger, at sandheden nok ikke er den der paradisiske tilstand, som Venstres ordfører gav udtryk for, den er nok heller ikke, at velfærdssamfundet fuldstændig er borte, og at det hele er slidt væk, og at alting er problematisk – det, som Socialdemokratiet står for. Sandheden er nok et eller andet sted midt imellem, nemlig at vi som udgangspunkt har et fantastisk godt samfund med mange muligheder for rigtig mange mennesker – og stadig flere mennesker, det skal jeg komme tilbage til – og at vi samtidig har nogle udfordringer, fordi der er nogle områder, hvor vi bare kan gøre det endnu bedre, og hvor vi skal gøre det bedre i fremtiden.

Jeg tror i virkeligheden, at de fleste danskere, der har siddet og overværet sådan en debat her, føler sig fanget i sådan en politisk cirkusarena, hvor der står nogle aktører heroppe, der skal dunke hinanden oven i hovederne med nogle forud indstuderede roller, og uanset hvordan virkeligheden så er for den enkelte dansker, spiller man den rolle. Jeg tror, at mange danskere savner, at vi også som politikere tør sige, at der er mange gode ting, men også mange ting, vi kan gøre bedre.

Så har der allerede været en lang debat om den skatteaftale, der blev indgået i mandags, og jeg synes jo, vi lige så godt kan lægge ud og tage diskussionen om den også. Vi har jo klart og tydeligt sagt, at vi synes, at den skatteaftale, som blev indgået efter et meget besværligt forløb – det var ikke noget kønt forløb, det var et af de mest besværlige forløb, der har været siden 2001, hvor der kom et mere fornuftigt flertal på Christiansborg end det, der var før – endte med at være en aftale, som vi godt kan tillade os at synes er god. Det er ikke sådan en aftale, hvor man står med hænderne over hovedet og jubler, men det er heller ikke en aftale, vi skal være spor flove over. Det er faktisk en ganske, ganske fornuftig aftale, som jo bundler i, at man tager to elementer, to områder, og skaffer penge til at sænke skatten på arbejde.

Lad os bare lige stilfærdigt gennemgå, hvad det er for to områder, man tager, for der er nogle, der fuldstændig har glemt det i debatten indtil nu. Det ene område er, at man, som det så fint hedder, indekserer energifgifterne. Man pristalsregulerer energifgifterne. Se, hvis man vil holde skattestoppet, er det sådan, at når man pristalsregulerer energifgifterne, skal man samtidig sænke en anden skat. Derfor bliver det jo interessant at høre Socialdemokraterne på et eller andet tidspunkt i debatten – man har jo ikke

villet forholde sig til det endnu – sige noget om, hvorvidt det, hvis man vil trække den her pakke tilbage, så også gælder pristalsreguleringen af energifgifterne. For hvis det ikke gør det, men man trækker resten tilbage, har man brudt skattestoppet. Og så er den accept, man tidligere har sagt man havde af skattestoppet, væk. Så kan vi konstatere, at Socialdemokratiet ikke længere står bag skattestoppet, og det vil jo også være en befriende ærlig melding at komme med, men det vil være konsekvensen.

Vi har følt, at skattestoppet skulle holdes, og det betyder, at når man pristalsregulerer energifgifterne, skal pengene gå ubeskåret tilbage til borgerne i form af lavere skat. Derfor bruger vi de penge til at sænke skatten.

Det andet hovedbidrag til at sænke skatten på arbejdsindkomst kommer fra omlægningen af arbejdsmarkedsfondsbidraget. Det er de her 8 pct., hvor vi op gennem 1990'erne sloges om, hvorvidt det var en bruttoskat eller et arbejdsmarkedsbidrag, eller hvad det nu var, men summa summarum var bare dengang i 1990'erne, at Socialdemokratiet personificeret af den daværende finansminister, hr. Mogens Lykketoft, gang på gang slog fast – og jeg har citaterne her nede i bunken, hvis man har lyst til at høre dem – at hvis det var sådan, at der kom faldende ledighed i det her land, ville arbejdsmarkedsbidraget også falde. Jeg har et citat, hvor hr. Mogens Lykketoft siger, at det kan han garantere et hundrede procent – et hundrede procent, det er da noget af en garanti. Det er sådan set så stor en garanti, man vel kan give.

Nu er ledigheden faldet markant, vi har en historisk lav ledighed. Skal arbejdsmarkedsbidraget så sænkes? Jo, det synes vi, for det lovede man borgerne. Hvis ledigheden falder, sænker man arbejdsmarkedsbidraget. Vi gør det så bare på en mere snedig måde, for at de laveste indkomster får mere ud af det, ved at hæve jobfradraget. Vi synes faktisk, arbejdsmarkedsbidraget skal sænkes. Borgerne skal have pengene tilbage, som det blev lovet i 1990'erne. Hvad siger Socialdemokraterne? De siger ikke-ikke-nej: Vi har udstedt løfter i 1990'erne, men det er vi så vant til, det gjorde vi altid i 1990'erne, og vi holdt ikke det, vi lovede; det gjorde vi ikke dengang, det gør vi heller ikke nu; så at vi lovede det dengang, skal ingen regne med. O.k., så kender vi Socialdemokraterne igen.

Der er godt nok kommet ny formand, der er godt nok blevet skiftet lidt ud på taburetterne, men så kender vi Socialdemokraterne igen: De